

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/119/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200940
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6623200940.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov JUDr. Miroslavy Korbašovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, toho času umiestnený v C. D., E. XXXX/X, XXX XX B., zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov – matky: F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. G. A. H. XXXX/XX, XXX XX A. a otca: J. E. K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. XXXX/XX, XXX XX A., za účasti prokurátora – Okresná prokuratúra Lučenec, so sídlom F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1, o nariadenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/61/2023-164 zo dňa 17. júla 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a VII. potvrdzuje.

Odvolanie matky dieťaťa do výroku III. rozsudku okresného súdu odmieta.

Vo výrokoch I., IV., V. a VI. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 7P/61/2023-164 zo dňa 17.07.2023 rozhodol tak, že nariadil nad maloletým dieťaťom A. B., narodeným XX.XX.XXXX ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Reedukačnom centre, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok I.). L. G. H., narodená XX.XX.XXXX je povinná prispievať na výživu maloletého A. B., narodeného XX.XX.XXXX výživným vo výške 90,- Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok II.). Otec J. E. K. B., narodený XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého A. B., narodeného XX.XX.XXXX výživným vo výške 49,- Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok III.). Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/23/2019-127 zo dňa 22.11.2019 právoplatného dňa 22.12.2019 (výrok IV.). Zrušuje sa neodkladné opatrenie Okresného súdu Lučenec nariadené uznesením č. k. 7P/40/2023-18 zo dňa 15.02.2023 (výrok V.). Súd zrušuje výchovné opatrenie nariadené nad výchovou maloletého dieťaťa výrokom IV. uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022 právoplatného a vykonateľného dňa 11.08.2022 (výrok VI.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII.). 1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec sa domáhal nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletým v zmysle § 54 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“.

1.2 Po ustálení skutkového stavu okresný súd vec právne posúdil z pohľadu ust. § 37 ods. 8, § 54 ods. 1, 2, 3, 5, § 55 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 a § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine“, § 2 ods. 1 a § 334 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 335 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.3 Na základe vykonaného dokazovania, a to výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, dospel k záveru, že u maloletého pretrvávajú výchovné problémy, pričom tieto nie je množné riešiť v zariadení s voľným režimom, akým je centrum pre deti a rodiny. Problémy v správaní maloletého spočívajúce v závislosti na omamných a psychotropných látkach, psychických problémoch maloletého, ako aj v jeho nežiadúcom spôsobe správania (snaha o manipuláciu ľudí vo svojom okolí, neustále porušovanie stanovených pravidiel, nerešpektovanie vnútorného poriadku zariadenia), boli riešené cestou psychologických sedení, ako aj psychiatrických liečení, zatiaľ však bez výraznejšieho úspechu, čo je zrejme aj z tej skutočnosti, že maloletý napriek schválenému uvoľneniu zo zariadenia na krátkodobý pobyt v domácnosti matky opätovne zo zariadenia utiekol a opätovne bolo potrebné požiadať o súčinnosť príslušníkov Policajného zboru SR za účelom zadržania maloletého. Mal tiež preukázané, že rodičia maloletého nedokážu poskytnúť maloletému plnohodnotnú starostlivosť bez ohrozenia svojho života a zdravia a bez ohrozenia zdravia a bezpečnosti maloletého dieťaťa (maloletý fyzicky napadol otca, ktorému bol uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/40/2023-18 zo dňa 15.02.2023 dočasne zverený do starostlivosti). Súd mal tak za preukázané, že naďalej trvajú dôvody pre pobyt maloletého dieťaťa v režimovom zariadení. Z dôvodu, že výchovné opatrenia uložené uznesením č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022 nevedli k náprave, súd nevidel dôvod pre ich opakované uloženie. Z toho dôvodu nad maloletým nariadil ústavnú starostlivosť v súlade s § 54 ods. 2 písm. c/ Zákona o rodine.

1.4 Čo sa týka uloženej vyživovacej povinnosti matke a otcovi okresný súd vykonal lustrácie za účelom zistenia majetkových pomerov rodičov maloletého. Matka maloletého dieťaťa je zamestnaná s čistým mesačným príjmom približne 1.000,- eur, jej výdavky predstavujú sumu 900,- eur mesačne a spolu s maloletým má dve vyživovacie povinnosti. Uviedla, že v jej príjmových možnostiach je prispievať na výživu syna výživným v sume 90,- eur mesačne. Otec je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 489,80 eur mesačne a spolu s maloletým má tri vyživovacie povinnosti. O výdavkoch otca okresný súd nemal vedomosť, preto vychádzal z judikatúrou určenou sumou prislúchajúcou na vyživovaciu povinnosť otca, ktorá činí 20 % až 30 % z príjmu povinného rodiča. Uložil preto rodičom povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 90,- eur mesačne u matky a vo výške 49,- eur mesačne u otca, splatného počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra, E. XXXX/X, XXX XX B..

1.5 Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/23/2019-127 zo dňa 22.11.2019 maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke, ktorá ho zastupovala a spravovala jeho majetok a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého zvýšeným výživným vo výške 200,- eur mesačne od 01.06.2019. Predmetný rozsudok bol následne pokiaľ ide o zastupovanie dieťaťa zmenený uznesením č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022 tak, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok. Keďže súd rozsudkom rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým došlo týmto rozhodnutím k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/23/2019-127 zo dňa 22.11.2019, pričom nezmeneným zostalo len spoločné zastupovanie a správa majetku maloletého dieťaťa obidvoma rodičmi v zmysle výroku II. uznesenia č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022.

1.6 Ďalej súd uviedol, že uznesením súdu č. k. 7P/40/2023-18 zo dňa 15.02.2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil Centru pre deti a rodiny M. N. C. F., O. N., C. D. P. F., E. D. Q. X, XXX XX R., aby odovzdalo maloleté dieťa do dočasnej osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal na úhradu výživného v nevyhnutnej miere vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona vždy mesačne vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca do rúk maloletého dieťaťa počnúc dňom doručenia uznesenia a navrhovateľovi (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec) bola uložená povinnosť podať do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia návrh na začatie konania vo veci samej o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. Predmetný návrh bol súdu doručený dňa 23.03.2023 a konanie o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca bolo vedené pod sp. zn. 7P/71/2023. Keďže zanikli dôvody, pre ktoré bol maloletý zverený do dočasnej osobnej starostlivosti otca (nutnosť opätovného umiestnenia maloletého v reedukačnom zariadení), navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť a súd uznesením č. k. 4P/71/2023-27 zo dňa 13.07.2023 konanie zastavil. Vzhľadom na toto zastavujúce uznesenie súd v súlade s § 335 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP aj bez návrhu zrušil uznesenie č. k. 7P/40/2023-18 zo dňa 15.02.2023.

1.7 Výrokom IV. uznesenia č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 11.08.2022, súd nariadil nad maloletým výchovné opatrenie – pobyt v Centre pre deti a rodiny M. N. C. F., O. N., C. D. P. F., E. D. Q. XX, XXX XX R. po dobu 6 mesiacov. Keďže je zrejmé, že nariadené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel a nebolo dôvodné opakované uloženie výchovného opatrenia, súd výrokom VI. rozsudku predmetné výchovné opatrenie zrušil.

1.8 O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu a to do výrokov II. a III. podala odvolanie zo dňa 15.08.2023 matka dieťaťa.

2.1 Namietala, že okresný súd nedostatočne zistil majetkové pomery otca, na základe čoho mu potom bola uložená povinnosť platiť výživné len v sume 49,- eur mesačne. Nesúhlasila s tým, že okresný súd vychádzal pri určovaní výživného len z jediného preukázaného príjmu otca, ktorým je invalidný dôchodok, pretože ako sama uviedla na pojednávaní, otec maloletého je podnikateľom – konateľom a spoločníkom v troch obchodných spoločnostiach a okrem toho je samostatne zárobkovou činnou osobou na základe živnostenského oprávnenia s predmetom činnosti Realitná činnosť a Počítačové služby. Tiež poukázala na pripojené súdne spisy, ktorých obsahom sú listy vlastníctva preukazujúce, že otec maloletého je vlastníkom obrovského množstva pôdy, ktorú buď obrába prostredníctvom svojich spoločností, na činnosť poberá dotácie alebo ich prenajíma z čoho má tiež príjmy. Okrem toho je aj vlastníkom bytov, stavieb ako aj minimálne desiatich hodnotných zbraní. Zároveň dala do pozornosti výpisy z účtu otca, kde výdavky uhrádzané z účtu výrazne presahujú jeho deklarovany príjem, z čoho je možné usúdiť, že životná úroveň otca je výrazne vyššia ako uviedol.

2.2 Vzhľadom na uvedené mala matka za to, že napadnutý rozsudok nie je v súlade s ust. § 63 ods. 1, 2, 3, § 62 Zákona o rodine a nerešpektuje právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojho otca. Podľa matky je v súlade so zákonom a oprávnenými záujmami dieťaťa, aby otec platil výživné minimálne vo výške 300,- eur mesačne, pričom časť z tejto sumy môže byť určená na tvorbu úspor. Prípadne, ak nie je taká suma na výživu dieťaťa potrebná, aby bola jej vyživovacia povinnosť znížená a otcova povinnosť bola určená vo výške podstatne prevyšujúcej jej vyživovaciu povinnosť, keďže otcova životná úroveň je oveľa vyššia ako jej životná úroveň.

2.3 V rámci odvolacieho návrhu preto matka navrhla, aby odvolací súd výrok II. napadnutého rozhodnutia zmenil tak, že matke uloží povinnosť platiť výživné na maloletého sumou po 50,- eur mesačne a vo výroku III. napadnutého rozhodnutia zmenil tak, že otcovi uloží povinnosť platiť výživné na maloletého sumou po 300,- eur mesačne, z čoho suma 200,- bude určená na bežné výživné a suma 100,- eur na tvorbu úspor alternatívne, aby napadnutý rozsudok v týchto častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

3. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník dieťaťa podaním zo dňa 21.08.2023, ktorý uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a správach a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle vykonaného dokazovania.

4. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec v podaní zo dňa 22.08.2023 uviedla, že k odvolaniu matky sa vyjadrovať nebude a posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov rodičov ponecháva na posúdení súdu.

5. Iné podania účastníkov konania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a VII. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), odvolanie matky dieťaťa do výroku III. rozsudku okresného súdu odmietol (§ 386 písm. b/ CSP) a vo výrokoch I., IV., V. a VI. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

7. V preskúmvanej veci okresný súd na základe návrhu navrhovateľa – Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec nariadil nad maloletým dieťaťom ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v

Reedukačnom centre, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok I.). Súčasne uložil rodičom prispievať na maloletého výživným a to matke v sume 90,- eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok II.) a otcovi v sume 49,- eur počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centra, E. XXXX/X, XXX XX B. (výrok III.), čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8P/23/2019-127 zo dňa 22.11.2019 právoplatného dňa 22.12.2019 (výrok IV.). Okresný súd zrušil aj neodkladné opatrenie Okresného súdu Lučenec nariadené uznesením č. k. 7P/40/2023-18 zo dňa 15.02.2023 (výrok V.) a výchovné opatrenie nariadené nad výchovou maloletého dieťaťa výrokom IV. uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/5/2022-285 zo dňa 04.08.2022 právoplatného a vykonateľného dňa 11.08.2022 (výrok VI.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII.).

8. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka dieťaťa a to do výroku II. o uložení povinnosti prispievať z jej strany na maloletého výživným a výroku III., ktorým bola uložená povinnosť prispievať výživným aj otcovi. Namietala vyživovaciu povinnosť uloženú jej súdom s ohľadom na nadštandardné pomery na strane otca, ktoré podľa nej umožňujú určenie vyššieho výživného z jeho strany v dôsledku čoho by mala byť jej vyživovacia povinnosť prípadne znížená.

9. Podľa § 54 ods. 2 písm. c/ Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 nevedlo k náprave.

10. Podľa § 81 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa, vrátane uplatňovania týchto nárokov exekučnom konaní vo svojom mene a na účet maloletého dieťaťa

11. Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičom k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

12. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vyživovaciu povinnosť rodičov vo vzťahu k deťom upravuje Zákon o rodine v ustanoveniach § 62 a nasl., pričom v ustanovení § 81 Zákona o rodine je zakotvená povinnosť súdu upraviť rozsah vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu v prípade, že sa dieťaťu poskytuje jedna z foriem náhradnej starostlivosti v zmysle § 44 až 55 Zákona rodine (náhradná osobná, starostlivosť, pestúnska starostlivosť, ústavná starostlivosť). Nakoľko v danej veci súd rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým, okresný správne s poukazom na § 62 ods. 1 až 3 Zákona rodine uložil matke aj otcovi povinnosť prispievať výživným na maloletého na účet zariadenia, do ktorého bol umiestnený.

14. Pretým, než začne odvolací súd na základe podaného odvolania konať vo veci samej, tak musí skúmať, či odvolanie spĺňa všetky podmienky prípustnosti odvolania požadované zákonom, t.j. či je podané v lehote, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či má všetky predpísané náležitosti. Ak odvolací súd zistí, že nie je splnená niektorá z podmienok odvolania, musí odvolanie odmietnuť bez ďalšieho vecného prejednávania odvolania.

143. Podľa § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

15. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

16. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanovením § 355 až § 357 CSP určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania (§ 359 CSP) viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie – či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 240/2012 zo dňa 12.11.2012).

17. Z povahy odvolania ako riadneho opravného prostriedku vyplýva, že oprávnenie k podaniu odvolania chýba strane, ktorej výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá, hoci i málo významná ujma na jej právach. Ujma sa pritom posudzuje z procesného hľadiska. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, aby napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech odvolateľa.

18. Súd prvej inštancie výrokom III. napadnutého rozhodnutia otcovi dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 49,- eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Reedukačného centa, E. XXXX/X, XXX XX B.. Matka v podanom odvolaní napadla tento výrok rozhodnutia napriek tomu, že ním jej nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach. Podľa R 47/1965 pri stanovení výživného súd určuje výživné na každé dieťa do každého domova samostatne a pre každého z rodičov osobitne. Solidarita záväzku plynúca z vyživovacej povinnosti nie je možná. Aj preto súd skúma pomery u každého rodiča osobitne. Pri určení výživného zo strany matky nebolo preto prihlíadané na výšku výživného určenú otcovi. Rozhodnutím o výživnom bola „ujma“ spôsobená len otcovi a len tento bol oprávnený podať proti predmetnému výroku III. rozsudku prvoinštančného súdu odvolanie.

19. Nakoľko matka dieťaťa nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolanie do výroku III. napadnutého rozsudku okresného súdu odvolací súd v tejto časti jej odvolanie odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

20. Čo sa týka odvolania matky ohľadom výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým bola matke uložené povinnosť prispievať výživným sa odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Správne totiž po zistení pomerov na strane matky prihliadol aj na vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 17.07.2023, ktorá s určenou výškou výživného súhlasila. Matka v odvolaní neuvádzala iné skutočnosti, ktoré by prípadne predstavovali zmenené pomery na jej strane (napr. podstatné zníženie príjmu, pribudnutie vyživovacej povinnosti), ktoré by mohli mať vplyv na výšku výživného určenú súdom. Nebol preto podľa odvolacieho súdu dôvod na odlišné rozhodnutie vo veci.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. a súvisiacom výroku VII. o trovách konania ako vecne správny potvrdil, odvolanie matky dieťaťa do výroku III. rozsudku okresného súdu odmietol a vo výrokoch I., IV., V. a VI. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).